

Desertaciune
aforisme

Sorin Cerin

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

SORIN CERIN

DEȘERTĂCIUNE

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

Copyright © SORIN CERIN 2011 for Romanian version

Sorin Cerin. All rights reserved. No part of this publications may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, recording or otherwise, without the prior written permission of Sorin Cerin.

Manufactured în the United States of America

ISBN-13:
978-1463615086

ISBN-10:
1463615086

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

1. Dacă viața este o dorință a Lui Dumnezeu înseamnă că moartea este împlinirea ei.
2. Întreaga lume nu este nimic altceva decât o neînsemnată antecameră în fața eternității morții.
3. Ca Dumnezeu să fie apropiat lumii ar trebui să devină vulgar.
4. Frigul sentimentelor din mocirla societății noastre a înghețat până și iubirea Lui Dumnezeu față de lume.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 5.** Un Dumnezeu alături de lume este un Dumnezeu ignorant.

- 6.** Au existat vreodată spații și timpuri prin care să nu fi trecut înaintea noastră Dumnezeu?

- 7.** Un Dumnezeu care a creat omul nu poate fi un Dumnezeu liber.

- 8.** Ce altceva poate însemna pacea din această lume a deșertăciunii decât un război de uzură al ei cu propriul său sine?

- 9.** Cât de departe poate alerga orizontul iubirii de inimă mea sau cât fum pot cuprinde cu palmele speranței de a fi împreună?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 10.**Fericirea este necuprinsul orizontului pe care-l vezi, îl visezi dar fără să-l poți atinge vreodată.
- 11.**Prin șoaptele vântului Dumnezeu își spune ce vorbe în vânt a devenit până și Cuvântul Lui sacru prin care a născut această lume.
- 12.**Nicăieri în această lume nu vei găsi val al iubirii care să nu poată fi înfrânt de țărmurile neputinței.
- 13.**Câtă suferință costă o clipă de fericire?
- 14.**Viața este o amintire perpetuă a sinelui nostru despre el însuși.
- 15.**Cunoașterea este calea străjuită de oglinzile paralele ale binelui și răului.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

16.Nu există libertate fără iluzie.

17.Suferința este garantul libertății care condiționează fericirea.

18.În avântul său de a crea lumea Dumnezeu a uitat de om și de păcat.

19.Viața este o limită a morții precum moartea a vieții însă ambele se regăsesc pe sine în cealaltă.

20.O viață fără moarte este o viață netrăită.

21.Oare își va mai reaminti Dumnezeu lumea și după dispariția ei renăscând-o?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

22.Moartea curăță mizeriile vieții fiind cel mai curat slujbaş al lui Dumnezeu.

23.În viață totul se reduce la moarte cum probabil în moarte totul se reduce la viață.

24.Viața se termină acolo unde începe moartea în schimb viața începe acolo unde se sfârșește necunoscutul iar moartea unde se termină cunoscutul.

25.Moartea are libertatea totală a necunoscutului de aceea nu mai are nevoie de ea.

26.Viața este inversul morții, unde se termină una începe cealaltă, cum viața este o iluzie, moartea devine o realitate, cum viața este cunoaștere a iluziei moartea devine o necunoaștere a realității și totuși o mare realitate necunoscută.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

27.O realitate necunoscută nu există pentru iluzia vieții.

28. Iluzia vieții este libertatea de a visa prin noi a Lui Dumnezeu.

29. Cum minciuna este un adevăr fiind minciună, tot astfel și iluzia este un adevăr ca și iluzie, tot astfel adevărul poate deveni atât iluzie cât și minciună dacă le reflectă pe acestea într-o anumită realitate.

30.Diferența dintre adevăr și minciună, realitate și iluzie constă în Dumnezeu.

31.Fără Dumnezeu adevărul absolut ar deveni o eternă minciună absolută în care s-ar reflecta acest adevăr absolut.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

32.Dumnezeu este sensul cauzei cunoașterii și necunoașterii, vieții și morții, adevărului și minciunii, realității și iluziei.

33.O lume fără Dumnezeu este o lume fără sens.

34.Nu există Dumnezeu care să nu poată fi pretutindeni încât să nu poată fi găsit oriunde.

35.Dumnezeu este infinitul din care venim și spre care mergem prin această iluzie a vieții pe care am găsit-o alături de un păcat originar.

36.Venim din Dumnezeu și mergem spre Dumnezeu iar atunci de ce mai facem și baia aceasta de păcate la care ne supune iluzia vieții?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

37. Cauza păcatului se suprapune motorului vieții care este necesitatea.

38. Dacă lumea cunoașterii binelui și răului este atât de complexă oare cum arată lumile unde alături de bine și rău mai sunt zeci de opuși în plus? Oare nu au zeci de Dumnezei, Diavoli și alte reprezentări asemănătoare lor în plus?

39. Cunoaștem un Dumnezeu și o Satana fiindcă cunoaștem binele și răul. Dacă am mai cunoaște și alți opuși lor lumea ar fi plină de reprezentanții opușilor respectivi. Acelea cred că sunt adevăratele lumi transcendente ale cunoașterii.

40. Atâta timp cât omul va cunoaște prin bine și rău îl va avea mereu atât pe Dumnezeu cât și pe Satana în interiorul său. Dacă va încerca să alunge unul dintre ei fără să-l înțeleagă va ajunge să-

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

și elimine și bruma de libertate pe care a primit-o de la iluzia vieții devenind o ființă psihotică.

41. Omul este un echilibru între Dumnezeu și Satana, între bine și rău.

42. Nu există fericire fără bine și rău, Dumnezeu și Satana.

43. Adevărata perfecțiune la care poate ajunge omul este de a clădi echilibrul perfect între Dumnezeul și Satana din el.

44. Un om care crede numai în bine și în Dumnezeu, uitând de răul în care se reflectă binele, de Satana, va fi un om care se va exclude pe sine din această lume, devenind un zombi dement al interesului unora ce știu să înșele.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 45.**A fi cu Dumnezeu nu înseamnă a ucide tot ce poate însemna răul ci mai degrabă a-l înțelege și a-l aduce la nivelul Lui Dumnezeu pentru ca Dumnezeu să poată urca pe calea binelui și mai sus.
- 46.**Dumnezeu este unica noastră șansă de libertate condiționată de Satana.
- 47.**Mărirea Lui Dumnezeu nu trebuie să însemne nimicirea Satanei din noi ci înțelegerea ei.
- 48.**Legitățile cunoașterii nu ar putea fi definite fără bine și rău, Dumnezeu și Satana.
- 49.**În lume există mai mult rău în binele societăților omenești, încât deseori crezi că Dumnezeu a schimbat demult locul cu Satana.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

50.Religiile sunt mașinării perfecte care transferă esența răului în propovăduitul bine, alungându-L aproape în totalitate pe Dumnezeu din adevăratul bine.

51.Dumnezeu trebuie să fie înainte de toate pacea lăuntrică din noi.

52.Nu există lumină a durerii care să lumineze lumina și nici întuneric al fericirii care să întunece întunericul.

53.Cât întuneric poate cuprinde fericirea celor drogați?

54.În lumea deșertăciunii doar deșertăciunea merită trăită din plin fiindcă altceva în afara ei oricum nu există.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

55. Libertatea lumii deșertăciunii este deșertăciunea.

56. Cel care speră la viață crede în avantajul oferit vieții de moarte.

57. Nu există înțelept care să considere înțelepciunea superioară propriei lui lumi a deșertăciunii din care face și el parte cu deșertăciunea vieții lui cu tot.

58. Viața este un somn cu vise adesea rebele din care te trezești odată cu zorii morții.

59. Nici o viață nu poate fi împlinită fără moartea ei.

60. Care dor nu-și are iubirea lui și care moarte viața ei?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

61.Într-o lume a deșertăciunii doar suferința poate decide adevărul iluziei vieții.

62.Care este meritul Lui Dumnezeu în construirea acestei lumi a deșertăciunii în afară de Meritul Deșertăciunii cu rang de Dumnezeu.

63.Ce rămâne în urma celor care nasc noi vieți? Noi suferințe pierdute în deșertăciunea iluziei vieții.

64.Nu există pierzanie mai mare decât să te naști în deșertăciunea acestei lumi.

65.Cum nisipul deșertului nu e sol roditor tot astfel clipele vieții tale nu pot înfrunta deșertăciunea lumii în care te-ai născut.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 66.**Unde se separă binele de rău, frumosul de urât decât pe balanța falsă a cunoașterii acestei lumi deșarte?
- 67.**Fiecare munte își are culmea lui cum fiecare viață păcatul ei dat în dar de la Dumnezeu care atâteștiutor știa de dinainte de a te fi născut de acel păcat.
- 68.** Ce departe este arta de viața de zi cu zi dacă îl uităm pe Dumnezeu din noi, care este cel mai mare artist al lumii.
- 69.**Oriunde ai merge până la urmă vei urma o singură cale, calea destinului tău.
- 70.**Destinul este unica cale pe care ți-o urmează viața și care se află numai în trecut cu toate că viitorul îți arată o infinitate de căi.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 71.** Destinul este trecutul tău care se reflectă de fiecare dată în propriul prezent cernând o singură cale din toată bogăția de căi a viitorului.
- 72.** Cât de departe suntem de propriul nostru Dumnezeu atunci când nu vrem să credem în inefabilitatea destinului.
- 73.** Unica replică care poate fi dată Cuvântului Lui Dumnezeu care a creat această lume este: De ce Doamne atâta păcat, suferință, durere și trudă, de ce, odată ce le știai de dinainte pe toate?
- 74.** Să nu uităm că și frumusețea, plăcerea și împlinirea sunt născute din păcatul care le plânge existența.
- 75.** Fiecare Dumnezeu din fiecare om își are propriul Său altar și propria Sa religie.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 76.**Cât de debusolați putem fi dacă credem într-un Dumnezeu atotștiutor și atotputernic care lasă păcatul să conviețuiască și în viitor. Oare acel păcat nu suntem chiar noi în fața acestui Dumnezeu?
- 77.**Moartea este o altă față a Lui Dumnezeu la fel ca și viața.
- 78.**Cine nu poate iubi l-a pierdut pe Dumnezeul sufletului său din el.
- 79.**Cât de romantic a putut fi Dumnezeu atunci când știa că odată creată lumea deșertăciunii aceasta va fi însoțită și de un păcat originar?
- 80.**Romantismul este un mod elevat de comportament al păcatului în fața adevăratei iubiri.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

81.O lume fără iubire este o lume fără Dumnezeu.

82.În iubire timpul se măsoară în spații sentimentale care devin eterne odată cu fiecare clipă trăită.

83.Care amăgire nu-și are păcatul ei de a se fi născut pe o lume care nu o dorea? De acea noi oamenii părem a fi o mare amăgire a Lui Dumnezeu.

84.Rugăciunea este forța gândului care încearcă să țină închise porțile păcatului prin care existăm aducând suflul morții care ne așteaptă în Dumnezeul din noi.

85.Dumnezeu este iubire dar și iubirea este deseori un păcat.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

86.Iubirea s-a născut din păcatul de a fi al acestei existențe numai în fața unui Dumnezeu neînțelegător care uită că și El este iubire.

87.Nu există iubire fără păcatul originar făcut de Dumnezeu atunci când a creat această lume, iubind-o și sperând prea mult în ea, dar până la urmă chiar și Dumnezeu poate fi dezamăgit de El însuși. Această dezamăgire este de fapt Păcatul Originar.

88.Am fost predestinați de dinainte de lume spre a muri după această lume a deșertăciunii unde L-am cunoscut totuși pe Dumnezeu.

89.Viitorul este iluzia pusă pe tavă de trecutul propriului tău destin.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 90.** Tot ce rămâne după noi este un trecut care și-a cunoscut cândva viitorul iluzoriu crezând că trăia un prezent inexistent.
- 91.** Viața este iluzia prin care trecutul predestinat al unei singure căi se reflectă în viitorul unei infinități de căi dând iluzia că și ea poate să-și aleagă mereu câte una din ele.
- 92.** Dacă ar fi fost un destin de dinainte de Dumnezeu, de ce ar avea nevoie Dumnezeu de păcatele noastre?
- 93.** Nu mă lăsa Doamne să cunosc de ce ai avut nevoie de păcatele noastre, de suferința zilelor luminate de un destin al deșertăciunii.
- 94.** Cât de singur ar fi fost Dumnezeu fără noi dar noi fără de Dumnezeul din noi?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

95.Viața înseamnă un lung șir de necesități care adeseori nu pot fi hrănite decât prin păcat.

96.Cei ce nu vor să-L cunoască pe Dumnezeu refuză să creadă în viață.

97.Ca să-L cunoști pe Dumnezeu trebuie să-L înțelegi cu bunele și relele Lui fiindcă Dumnezeu e iubire, iar iubire perfectă care să nu doară uneori, nu există.

98.În fața iubirii, doar Dumnezeul din tine care este iubire, poate învinge.

99.Pasiunea este o șansă dată păcatului de a accepta orice farmec al iubirii.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 100.** Marile iubiri sunt balanțe care au rușit să echilibreze marile păcate în așa fel încât să devină mari pasiuni.
- 101.** Iubirea este marea taină a păcatului originar de a fi al lumii.
- 102.** Omul îl va înțelege cu adevărat pe Dumnezeu abia atunci când va accepta că iubirea nu este numai perfecțiune ci și păcat, devenind deseori o perfecțiune a păcatului.
- 103.** Poate că unica șansă a omului de a trăi alături de Dumnezeu este să iubească și să înțeleagă la fel cum a iubit și înțeles Dumnezeu această lume iertând-o mereu.
- 104.** Dacă iubirea nu ar fi un păcat Dumnezeu nu ar mai cunoaște răul, ceea ce nu este deloc adevărat.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

105. Între iubire și păcat există legătura de sânge a Destinului.

106. Lumea este un mare păcat al iubirii.

107. Întreaga frumusețe și toate minunile acestei lumi sunt un simplu păcat al iubirii.

108. Trebuie să credem în iubire pentru a reuși să ieșim din păcat și atunci vom fi mai fericiți?

109. Doamne lasă-mi păcatul iubirii prin care ai greșit față de noi pentru a reuși să te pot înțelege.

110. Numai prin păcat iubirea poate deveni vioara întâi la concertul vieții ținut de Dumnezeu.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

111. Suntem păcatul necesar marilor iubirii ale acestei lumi.

112. Într-o viață nici măcar clipa nu aparține adevărului fiind în realitate eternă.

113. O iubire fără de păcat este un cer fără stele.

114. Adevărata frumusețe a iubirii constă în păcatul ei.

115. Oare de ce nu există iubire fără păcat ci doar păcat fără iubire?

116. O iubire care nu știe să-și educe propriile sale păcate va trece în curând.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

117. Așteptarea este deseori unica măsură eternă a deșertăciunii acestei lumi care până și în iluzia vieții ne pare reală.

118. Prea mult senin ajută deșertului din sufletele unora.

119. Nu există o desfătare mai mare decât moartea uneori.

120. De ce înțelegem întotdeauna răul ca fiind o ticăloșie când cel mai adesea ticăloșia este considerată de cei care o săvârșesc un bine. Acel bine nu poate fi răul la care mă refer ci un alt rău mult mai mare pentru care primul rău este un mare bine.

121. O iubire fără păcat este ca aripile ce vor să zboare fără aer.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

122. Într-o mare iubire doar păcatele sentimentelor Lui Dumnezeu vorbesc.

123. Care iubire nu-și are rostul propriilor ei păcate?

124. Pe bolta iubirii orice păcat sentimental devine stea.

125. Libertatea păcatului de a iubi se măsoară în Cuvântul Lui Dumnezeu ce a creat lumea.

126. Suntem stele care au păcătuțit cu lumina din inimile lor prea strălucitoare pentru bolta întunecoasă a deșertăciunii acestei lumi.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 127.** Norii cuvintelor, oricâte furtuni ar stârni, hrănesc țărâna gândurilor fără de care ar deveni deșerturi.
- 128.** Care deșertăciune nu-și are orizontul ei care nu poate fi cuprins niciodată?
- 129.** Vrem mai mult decât putem avea fiindcă putem iubi mai mult decât o facem și de aceea lumea noastră este străină de noi înșine, deșartă și umilită de o societate alienată.
- 130.** Nu putem înțelege visul de aur a Lui Dumnezeu când a creat mocirla ce se află deseori în sufletele noastre.
- 131.** Valoarea unei vieți constă în moarte. Până și nemurirea tot la moarte se raportează.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

132. Libertatea naturii umane nu se află în posesiuni ci în iubire.

133. Am fi mai fericiți dacă fiecare am fi stăpânii unei lumi fără să putem iubi?

134. Păcatul fericirii este moartea.

135. Nu suntem îndeajuns de liberi pentru a putea înțelege păcatul.

136. A trăi alături de păcat înseamnă a trăi alături de ambele fețe ale Lui Dumnezeu, binele și răul.

137. Și păcatul are sfințenia lui, depinde din ce unghi îl privești.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

138. Adevărata filozofie a lumii este filozofia păcatului.

139. Ce s-ar face mântuirea și biserica fără păcat?

140. Să-i dăm păcatului ce-i al păcatului, adevăratele fețe ale Lui Dumnezeu.

141. O lume fără păcate ar fi o lume fără de lume.

142. Nu există frumusețe fără păcat.

143. Cea mai mare libertate este cea a păcatului.

144. A fi liber înseamnă a fi alături de păcat.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

145. Câte vieți, atâtea păcate, câte morți atâtea mântuiri.

146. Până și speranța este creația păcatului originar din noi.

147. Am putea vorbi despre păcat originar fără Dumnezeu?

148. Suntem în culpă cu Dumnezeu odată ce El este atotștiutorul dintotdeauna pentru păcatul originar.

149. Dumnezeu a lăsat păcatul pentru a gusta din paharul fericirii.

150. Lipsa păcatului ar fi lipsa de noi înșine.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

151. Legământul dintre naștere și moarte se numește viață deci păcat.

152. Și păcatele au valorile și virtuțile lor.

153. O țărână fără de păcate este un deșert care nu-și recunoaște pustietatea.

154. Fiecare păcat își are perfecțiunea sa.

155. Destinul păcatului se numește viață.

156. În fiecare eveniment al acestei lumi se află și păcatul său, de la fluturile care zboară până la vulcanul care erupe, culminând cu Dumnezeu.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

157. Dumnezeu este cel mai mare dar și cel mai mic păcat al deșertăciunii acestei lumi, fiind binele și răul, infinitul mare și infinitul mic.

158. Odihna păcatului se numește necunoaștere.

159. Cel care fuge de păcat fuge de el însuși.

160. Adevăratul bine nu constă în a ucide orice urmă de păcat din om ci în a dezvolta partea bună din păcatele sale.

161. Înțelepciunea este arta de a extrage partea bună din fiecare păcat.

162. Marile creații au și marile lor păcate.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 163.** Cunoașterea este templul păcatului.
- 164.** Dacă sexul este păcat ce anume este religia?
- 165.** Păcatul sexului a creat omenirea iar cel al religiei a distrus-o.
- 166.** Prin sex, religia a devenit o politică a mântuirii.
- 167.** Frumusețea sexului nu constă în religia lui ci în păcatul de a iubi.
- 168.** Cum religia sexului ar fi întrecut-o cu mult pe cea a mântuirii sexul a devenit un păcat.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

169. Religia este prezervativul perfect al sexului.

170. Prin sex libertatea a devenit o realitate iar prin religie o enigmă.

171. Religia este exact ca și sexul, ambele se regăsesc în necesitățile vieții doar că sexul propovăduiește plăcerile vieții iar religia pe cele ale morții.

172. Sexul este garantul suprem al libertății spirituale a omului în lumea deșertăciunii.

173. Toate marile fărădelegi sau marile împliniri au ca motor impulsul sexual.

174. Spiritualitatea desparte deseori sexul de iubire.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 175.** Iubirea nu poate fi sex fiindcă nu-ți oferă niciodată libertatea necesară vieții ci doar libertatea necesară propriei tale convingeri pe care o îndulcește.
- 176.** Sexul este noroiul scurs din țărâna lumii deșertăciunilor ce dă naștere vieții.
- 177.** Cel care confundă iubirea cu sexul nu s-a născut cu adevărat niciodată.
- 178.** Prin sex, speranța și dorința devin instinct animalic pe care adevărata iubire nu îl va înțelege niciodată.
- 179.** Între sex și iubire este aceeași prăpastie ca între bine și rău, moarte și viață, frumos și urât dar atât de necesară acestei lumi pierdute în iluzia vieții.

- 180.** Adevăratul păcat original stă la baza relației dintre sex și iubire, atunci când omul a inversat atributele iubirii și ale sexului, devenind animal înainte de a fi om, ponegrind harul cunoașterii dăruită de visul Lui Dumnezeu.
- 181.** Oare câți oameni infirmi de iubire se amăgesc cu sexul?
- 182.** Dacă am reuși să iubim și să folosim sexul doar ca un aliat al iubirii și nicidecum un inamic am fi mult mai fericiți.
- 183.** Sexul este locomotiva creației care poluează atât de mult mediul vieții prin care trece încât îl poate ucide în cele din urmă.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

184. Prin sex omul devine hrănit cu țărâna acestei lumi, iar prin iubire, împlinit cu Dumnezeu din inima lui.

185. Sexul fără iubire este ca omul fără suflet.

186. Dacă sexul este un păcat atunci și carnea țărâni acestei lumi lăsată de Dumnezeu este un păcat.

187. Atât sexul cât și iubirea pot păcătui sau pot fi benefice.

188. Deseori iubirea poate vindeca rănila sexului dar rareori sexul pe cele ale iubirii.

189. Sexul este centrul fals al personalităților multor oameni devenind o dorință mai mult sau mai puțin

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

mărturisită, pe când iubirea este centrul adevărat al personalității lor. Când vor descoperi și vor accepta acest lucru omenirea va scăpa de păcatul original.

190. Sexul acoperă ceea ce descoperă iubirea.

191. Perfecțiunea umană constă în simbioza perfectă dintre iubire și sex în lumea iluziei vieții.

192. Sexul este trupul iar iubirea spiritul, sexul rămâne acestei lumi iar iubirea ne va călăuzi și marea noastră trecere spre eternitate.

193. Istoria omenirii a fost scrisă de sex.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

194. Dacă sexul este un păcat atunci întreaga istorie a lumii scrisă de sex este un mare păcat.

195. Doar prin constrângerile iubirii vei învăța să fii cu adevărat liber și doar prin libertatea sexului vei afla cât de constrâns ești.

196. Sexul respiră plin plămâni iar iubirea prin sentimente.

197. Alături de sex omul este la fel de singur dar nu și alături de iubire.

198. Iubirea înțelege sexul doar prin iubire și niciodată prin sex chiar dacă sexul nu înțelege iubirea.

199. Atunci când sexul este obligat să iubească se numește religie.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 200.** Oricât aur ai avea cu tine într-un deșert nu-ți poate fi de folos, la fel este și cu sexul, doar că acel deșert se numește timp.
- 201.** Unde se află fericirea în relația sex, iubire și păcat? În inimă sau în trup?
- 202.** Sexul poate crea adevărata armonie a umanului din noi doar alături de iubire.
- 203.** Cei care văd pierzania în sex nu pot iubi cu adevărat niciodată.
- 204.** Oricât ar părea de nebun sexul are limitele lui pe când iubirea nu.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

205. Sexul trebuie să fie împlinirea trupească a iubirii.

206. Nu sexul în sine este cel ce dăunează multora ci importanța pe care o reprezintă înțelesul acestuia în viața unui om.

207. Sexul este o măsură a deșertăciunii.

208. Deșertăciunea poate spăla mocirla păcatului și sexul diamantele iubirii.

209. Sexul este pagina deșertăciunii pe care poate scrie destinul fiecărui om dacă iubește sau nu.

210. Sexul rămâne vulcanul care erupe destinul lumii.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 211.** Nu sexul este cel răzvrătit în legile firii ci religia care-l înfierează de cele mai multe ori, devenind o religie străină umanului din noi.
- 212.** Ce s-ar face religia fără păcatele sale dar mai ales fără sex?
- 213.** Toate legile societății umane au ca motivație o rădăcină pierdută în sexualitate.
- 214.** Măsura existenței iluziei vieții este deșertăciunea.
- 215.** Dacă Dumnezeu nu ar fi creat deșertăciunea ce ar fi pus în locul ei?
- 216.** Spațiul și timpul sunt gardienii deșertăciunii.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 217.** Cum poate însufleți Lumina Divină frumusețea pe acest tărâm al deșertăciunii?
- 218.** Pacea este obsesia de care ar vrea să scape deșertăciunea atunci când se luptă cu ea însăși pentru fericire.
- 219.** Nu există zbor al adevărului care să nu-și frângă aripile sub cerul deșertăciunii.
- 220.** Judecătorul deșertăciunii rămâne în cele din urmă moartea pe care o cunoaștem dar nu o putem înțelege fiindcă nu o putem trăi.
- 221.** Ca să cunoști moartea trebuie să o trăiești.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 222.** Libertatea deșertăciunii este iluzia.
- 223.** A fi fericit în deșertăciune înseamnă a nu cunoaște adevărul absolut al fericirii.
- 224.** De ce se umilește adevărul deșertăciunii în fața iluziei vieții?
- 225.** Nu există stea care să nu-și lumineze calea propriei deșertăciuni spre moarte.
- 226.** Suferința și fericirea te fac să înțelegi cât de reală poate fi deșertăciunea iluziei vieții atunci când speranțele ți s-au îndeplinit la porțile morții.
- 227.** Câtă deșertăciune mai are de străbătut viața omului până când sorții destinului vor deveni perfecțiune?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

228. Deșertăciunea este altarul pe care se mântuiesc gândurile.

229. Nu există deșertăciune fără ademenire.

230. Deșertăciunea este cununa de spini a iubirii.

231. Prin deșertăciune, sexul devine un mare jucător la ruleta norocului iluziei vieții.

232. Deșertăciunea este litera care dă sens alfabetului Lui Dumnezeu scris pentru această lume.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

233. Deșertăciunea este scânteia prin care Dumnezeu a aprins destinul acestei lumi.

234. Deșertăciunea este lacrima prin care iubirii îi este permis să plângă.

235. Doar prin deșertăciune destinul lumii se poate împlini.

236. Deșertăciunea este rugul existenței.

237. Deșertăciunea este pasul decisiv prin care cunoașterea a reușit să urce pe culmile înțelepciunii.

238. Deșertăciunea este frontiera dintre viață și moarte, bine și rău.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

239. Deșertăciunea împarte până și dorul în lacrimi ale suferinței sau ale bucuriei.

240. Deșertăciunea este profesorul realității dând note adevărului.

241. Deșertăciunea este o lacrimă sumară prelinsă pe fața adevărului absolut al minciunii.

242. Deșertăciunea este existența iluziei.

243. Fără deșertăciune, iluzia ar rămâne un singur vis și nu realitate cum este iluzia vieții.

244. Deșertăciunea este artistul care sculptează fața realității.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

245. Deșertăciunea este aceea care ne spune ce anume este adevărat sau fals.

246. Deșertăciunea este scena pe care își joacă fiecare iluzia propriei vieți.

247. Prin deșertăciune moartea devine un mare neînțeles iar iluzia vieții un înțeles.

248. Oare cum ar arăta adevărul acestei lumi dacă nu ar exista deșertăciunea ei?

249. Deșertăciunea unește marile speranțe ale omenirii cu cele mai neînsemnate nevoi rezultând istoria.

250. Cum ar arăta spațiul și timpul fără deșertăciunea iluziei vieții, ar mai exista ele oare?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

251. Timpul și spațiul sunt stâlpii deșertăciunii și garanții realității noastre iluzorii.

252. Deșertăciunea este și va rămâne marea provocare a vieții.

253. Doar prin deșertăciune viața s-ar putea învinge pe ea devenind propriul ei idol.

254. Și dacă viața și-ar lua vălul propriei sale iluzii de pe ochii deșertăciunii ar fi mai fericită?

255. Deșertăciunea ne arată că fericirea se află doar în viața născută pentru a fi odată hrana morții.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

256. Deșertăciunea este mantaua sacrului și jarul profanului.

257. Deșertăciunea este lutul modelat de Dumnezeu pentru a crea această lume.

258. Deșertăciunea divide binele de rău dar este părintele cunoașterii.

259. Nu poate exista cunoaștere fără deșertăciune.

260. Deșertăciunea este dovada clară că Dumnezeu a creat această lume.

261. Deșertăciunea ne face să sperăm la viitor pentru a ne clădi un trecut apreciat de moarte.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

262. Deșertăciunea este dovada clară a sensului acestei lumi pentru care am fost predestinați să-L lăudăm pe Dumnezeuul care ne-a creat cu păcatul originar la naștere.

263. Deșertăciunea este sângele cunoașterii.

264. Prin deșertăciune cunoașterea devine inteligibilă pentru om.

265. Deșertăciunea este cauza existenței mântuirii.

266. Deșertăciunea este altarul cunoașterii.

267. Deșertăciunea este flacăra nemuririi.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

268. Deșertăciunea este dorul Lui Dumnezeu de a ne vedea fericiți.

269. Prin deșertăciune Dumnezeu ne lasă să credem că am fost creați doar pentru a fi cizelați pe această lume, chiar dacă El fiind cel mai puternic putea să ne facă gata cizelați.

270. Deșertăciunea nu ne lasă să înțelegem adevărata importanță a Lui Satan , a răului ce se află alături de bine în același Dumnezeu.

271. Prin deșertăciune L-am împărțit pe Dumnezeu în două, în bine și rău, în Dumnezeul cel bun și Diavolul cel rău.

272. Deșertăciunea este hrana religiei.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

273. Niciodată haina Adevărului Absolut nu-i va veni bine Deșertăciunii.

274. Deșertăciunea este scutul invizibil al iluziei vieții.

275. Deșertăciunea este comoara adevărului minciunii.

276. La masa deșertăciunii nici destinul nu se poate sătura.

277. Păcatul poate fi uneori deșertăciune dar deșertăciunea este întotdeauna păcat.

278. Oare ce a simțit Dumnezeu când a aprins focul deșertăciunii în inima destinului acestei lumi?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

279. Fericirea este deseori masa la care se ospătează deșertăciunea.

280. Deșertăciunea este motorul acestei lumi fiindcă declară război tuturor lucrurilor pentru a încheia pacea deplină cu ele după ce le schimbă, învăluindu-le în iluzie.

281. Cu toții vrem să alungăm deșertăciunea dar rareori ne dăm seama că fără ea nu am mai exista.

282. Deșertăciunea este cenușăreasa ce a dat naștere vieții.

283. Deșertăciunea este spiritul sacru al acestei lumi.

284. Oare cât de meschină ar putea fi o lume deșartă?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

285. O minciună deșartă mai este o minciună sau un adevăr?

286. Ar mai exista libertate fără deșertăciune?

287. Ar mai curge sângele adevărului iluziei acestei lumi dacă venele ei nu s-ar numi deșertăciune?

288. Cel ce poate ierta și înțelege deșertăciunea lumii se va ierta și înțelege pe sine.

289. Ce s-ar face iubirea dacă nu ar privi orizontul deșertăciunii pe care nu poate să-l atingă niciodată?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

290. Liniștea sufletului se regăsește doar în pacea deșertăciunii.

291. O mare iubire va ști întotdeauna cum să navigheze prin valurile deșertăciunii și să ajungă la țărmul perfecțiunii.

292. Ce s-ar face pământul arid al inimilor noastre fără norii deșertăciunii?

293. Pacea lumii este floarea deșertăciunii.

294. Care drum nu-și are deșertăciunea începutului și sfârșitului său?

295. Tot ce începe pentru a se sfârși aparține țărâni deșertăciunii.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

296. Cunoașterea este un compromis dintre deșertăciune și adevăr.

297. Libertatea conștiinței este cauzată de deșertăciunea ei.

298. Deșertăciunea este stindardul suprem al adevărului acestei lumi.

299. Deșertăciunea este sufletul pereche al vieții.

300. Între deșertăciune și destin există calea necunoscută a morții.

301. Privește fața deșertăciunii dacă vrei să înțelegi lumea.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 302.** Care mare minune a lumii poate întrece minunea deșertăciunii acestei lumi?
- 303.** Ce altceva poate fi fericirea în lumea noastră a deșertăciunii decât o pace mincinoasă cu tine însuși?
- 304.** Deșertăciunea este avatarul fericirii.
- 305.** Câtă nevoie are moartea de deșertăciune odată ce s-a născut viața pentru a putea muri?
- 306.** Deșertăciunea este visul neînțeleas a Lui Dumnezeu prin care a dorit mântuirea sufletelor.
- 307.** Prin deșertăciune cunoașterea își înțelege adevăratul sens.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

308. Deșertăciunea este imnul amar al adevărului acestei lumi.

309. Câte vieți nu s-au pustiit pe altarul deșertăciunii fără să înțeleagă niciodată ce caută înaintea morții?

310. Deșertăciunea este inima frântă dintotdeauna a destinului.

311. Deșertăciunea este cauza pentru care nașterea învață o viață întreagă că trebuie să moară.

312. Deșertăciunea este elixirul secret al perfecțiunii iluziei vieții.

313. Cum ar mai hrăni viața moartea dacă nu ar exista deșertăciunea?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

314. Câtă deșertăciune este în păcat și cât păcat în deșertăciune?

315. Cuvântul este sufletul deșertăciunii fiindcă înseamnă creație, cunoaștere, viață și moarte.

316. Deșertăciunea este curcubeul valorilor cunoașterii.

317. Elimină deșertăciunea din cunoaștere și vei elimina cunoașterea.

318. Deșertăciunea este soclul pe care se sprijină lumea.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 319.** Fără deșertăciunea vieții, cunoașterea nu ar ști nici măcar ce anume este moartea.
- 320.** Să fie deșertăciunea fructul oprit de Dumnezeu cunoașterii omului și sursa păcatului originar?
- 321.** Ce s-ar face păcatul originar fără deșertăciune și Dumnezeu fără amândouă?
- 322.** Cu cât vei sta mai departe de deșertăciune cu atât te vei depărta de tine și de Dumnezeu.
- 323.** Deșertăciunea vieții este unicul lucru din această lume care nu are limite, înfruntând până și moartea.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

324. Deșertăciunea vieții se reflectă în moartea care o spală cu eternitatea ei.

325. Unicul lucru care ar putea da dreptate vieții eterne sau lumii de apoi este deșertăciunea.

326. Câtă deșertăciune e în pacea spiritului?

327. Cel care fuge de deșertăciune se afundă și mai mult în ea.

328. Prin deșertăciune efectul are o cauză în cunoașterea acestei lumi.

329. Deșertăciunea este cauza supremă a lumii a cărei efect este cunoașterea, viața și moartea.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

330. Dacă nu am cunoaște nu am trăi, iar dacă nu le-am avea pe ambele nu am avea nici deșertăciunea lor.

331. Chiar dacă în noi și în jurul nostru sunt mai multe universuri, odată ce nu le cunoaștem, pentru noi, ele nu există.

332. Sensul deșertăciunii este cunoașterea vieții și a morții iar nonsensul ei viața eternă unde deșertăciunea ar atinge apogeul perfecțiunii devenind propriul ei opus.

333. Deșertăciunea este eroarea destinului cunoașterii, dar o eroare atât de pronunțată încât întreg destinul cunoașterii devine eclipsat de ea.

334. Cine crede în deșertăciunea dată de Dumnezeu lumii se poate mântui pe sine de păcatul original.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

335. Binele și răul cunoașterii acestei lumi au zămislit deșertăciunea, regina fără egal a ei.

336. Cu siguranță că în lumile unde cunoașterea nu este cunoscută numai prin dualitate, prin bine și rău, frumos și urât ci și prin alte opusuri adăugate celor două, deșertăciunea primește alte înțelesuri unde poate deveni o mare perfecțiune necesară existenței.

337. Numele lumilor duale, unde cunoașterea se bazează numai pe dualismul bine și rău, sunt lumile deșertăciunii.

338. Viața este libertatea deșertăciunii.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 339.** Cum ar arăta chipul deșertăciunii dacă am cunoaște Adevărul Absolut?
- 340.** Deșertăciunea nu doarme niciodată în societatea umană.
- 341.** Între pace și destin se află întotdeauna deșertăciunea.
- 342.** Care împlinire nu-și are deșertăciunea ei?
- 343.** Dacă iluzia vieții este un vis ce anume este deșertăciunea ei?
- 344.** Oare la ce s-a gândit Dumnezeu atunci când a frământat aluatul deșertăciunii acestei lumi?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 345.** Multe vorbe, multă deșertăciune.
- 346.** Deșertăciunea nu este o boală ci o față a destinului.
- 347.** Cel ce-și alungă deșertăciunea propriei vieți se alungă pe sine.
- 348.** Oare de câtă deșertăciune a iluziei vieții noastre are nevoie moartea pentru a ne primi cu brațele deschise?
- 349.** Adesea deșertăciunea a fost privită cu ostilitate tocmai de cei care o dăruiau lumii.
- 350.** Deșertăciunea este o lege a naturii sinelui uman.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

351. Dacă deșertăciunea ar fi un păcat atunci și condiția umană este un păcat fiind deșertăciune.

352. Față de deșertăciune până și moartea se închină.

353. Sensul vieții este moartea care devine deșertăciune față de viață.

354. Unicul adevăr pe care-l poate concepe omul este propria lui deșertăciune.

355. Doar deșertăciunea mai poate întruchipa ființa umană în oglinda Adevărului Absolut.

356. Nimic nu poate fi mai presus deșertăciunii în această lume decât Dumnezeu.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

357. Deșertăciunea este marele neînțeles al cunoașterii.

358. Poate fi cineva mai grăbit pe drumul vieții care aleargă spre moarte decât deșertăciunea?

359. Doar cel ce poate cuprinde vântul în pumni va reuși să conștientizeze cu adevărat sensul deșertăciunii pierdute în moarte.

360. Deșertăciunea este unicul pod care unește viața de moarte.

361. Ființa este esența deșertăciunii.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

362. Dacă omul cunoaște finitul, infinitul va fi reprezentat prin necunoaștere, prin deșertăciune.

363. Deșertăciunea este opusul cunoașterii.

364. Sfînțenia este forma superioară a deșertăciunii și iubirii care-l apropie pe om de Dumnezeu.

365. Deșertăciunea iubirii este acel neînteles prin care omul devine adevăr.

366. Fiecare cuvânt cu deșertăciunea sa.

367. Dacă Dumnezeu a creat această lume atunci deșertăciunea Lui Dumnezeu este lumea sa.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

368. Fericit este cel ce poate înțelege deșertăciunea iubirii care nu are nici un înțeles decât simțire.

369. Grăunțele adevărului acestei lumi crește numai în pământul propriei sale deșertăciuni.

370. Dumnezeu deșertăciunii va rămâne mereu un Dumnezeu neînțeles de noi.

371. O mare deșertăciune este viața celui care a creat fără ca să se bucure de creația lui dar să nu uităm că unicul adevăr al vieții este deșertăciunea care o unește cu moartea.

372. Trecerea anilor este și trecerea deșertăciunii pe care deseori o plângem.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

373. Nu există pace interioară ci deșertăciune împlinită mai mult sau mai puțin.

374. Ființa este suflarea deșertăciunii Lui Dumnezeu care simte și cunoaște neînțelesul al cărui Adevăr Absolut nu poate fi înțeles niciodată.

375. Destinația deșertăciunii este moartea.

376. Cât patos trebuia să posede Dumnezeu atunci când a creat deșertăciunea pentru lumea noastră care trebuia să poată iubi?

377. Nu există iubire fără deșertăciune.

378. Iubirea este apogeul deșertăciunii.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

379. Deșertăciunea este scara
numerologiei.

380. Numerologia fără deșertăciune și-ar
pierde sensul.

381. Cum fiecare cuvânt își are
deșertăciunea lui fiecare număr dă
valoare cuvântului, deci deșertăciunii
acestuia.

382. O ființă fără deșertăciune ar fi un
cuvânt într-o lume fără sens.

383. Sensul morții se pierde în propria lui
deșertăciune față de viață.

384. Ce s-ar face deșertăciunea în lipsa
morții?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

385. Întreaga viață este un cadou făcut morții și deșertăciunii ei.

386. Jalnic este cel care-și denigrează propria deșertăciune a existenței sale.

387. A-ți trăi viața înseamnă a-i înțelege sensul propriei deșertăciuni pe care să-l iubești cu bunele și relele lui.

388. Cum ploaia își are stropii săi, deșertăciunea are clipele timpului ei ce o conduce negreșit spre moarte.

389. Moartea se hrănește cu deșertăciunea vieții dar deșertăciunea ajunsă în moarte nu moare odată cu aceasta?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

390. Cum moartea omului moare odată cu moartea, deșertăciunea va rămâne ca o condiție de bază a morții?

391. Balanța deșertăciunii este numerologia.

392. Abia la limita timpului deșertăciunea ar putea avea un înțeles, nemaivând clipe care să o conducă spre moarte.

393. Marea datorie a fiecărui suflet față de Dumnezeu constă în propria lui deșertăciune adusă în dar morții.

394. Numai Dumnezeu poate decide cât timp poate dura infernul și paradisul.

395. Legitățile Universului sunt liberul arbitru al Lui Dumnezeu.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

396. Pentru cel care nu L-a descoperit pe Dumnezeu deșertăciunea lumii devine fericire.

397. Dacă Dumnezeu este ființă viața devine oglindirea acestuia în neant.

398. Dacă neantul ar fi Dumnezeu lumea ar deveni oare mai bună sau mai rea?

399. Doar viața poate muri.

400. Libertatea morții este scopul suprem al vieții.

401. Câtă pace poate fi în lupta vieții cu propria ei deșertăciune?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 402.** Speranța este destinul deșertăciunii.
- 403.** Realitatea este un vis din care te trezești mult mai greu.
- 404.** Cât de sinceră e uneori viața încât își strigă propria ei deșertăciune unor surzi ca și noi?
- 405.** Fericirea este măsura deșertăciunii iluziei propriiei noastre vieți.
- 406.** Fiecare patimă își are cerul propriei deșertăciuni.
- 407.** Lumea este un imens sanctuar al deșertăciunii.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

408. Ființa este deșertăciune și neant adică bine și rău.

409. Deșertăciunea este întrupare iar moartea eliberare.

410. Ce s-ar face deșertăciunea vieții fără de speranță?

411. Nu există limite pentru deșertăciunea iluziei vieții.

412. Suntem un vis fals care deține un singur adevăr: deșertăciunea.

413. Care destin nu-și are partea lui de deșertăciune?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

- 414.** Cine poate cuprinde întreaga deșertăciune a măreției lumii în brațele inimii sale?
- 415.** O lume de durere care nu și-a uitat deșertăciunea niciodată.
- 416.** Ce s-ar face ființa fără deșertăciune?
- 417.** Cunoașterea este inima deșertăciunii.
- 418.** Privește către Dumnezeu dacă vrei să înțelegi până și deșertăciunea lumii.
- 419.** În realitate suntem eclipsa fericirii care se hrănește cu deșertăciunea destinului nostru.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

420. Iubirea este unica care nu poate fi înțeleasă de deșertăciune.

421. Câtă patimă trebuie să fi avut în mintea ei deșertăciunea acestei lumi încât să ne dea o astfel de iluzie a vieții?

422. Cel ce crede în Dumnezeu înțelege sensul deșertăciunii.

423. Oricât de incredibil ar fi, sensul deșertăciunii este opusul ei, iubirea!

424. Cine nu a vorbit niciodată cu Dumnezeu din sufletul său nu are voie să ponegrească deșertăciunea lumii.

425. Cum ar arăta libertatea fără deșertăciune?

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

426. Cel mai important pas al omenirii a fost când și-a descoperit propria ei deșertăciune ca să poată iubi cu adevărat.

427. Cum pacea își are propriul război tot așa deșertăciunea își are propria ei lume.

428. Timpii deșertăciunii aparțin întotdeauna propriei lumi care din nefericire suntem chiar noi.

429. Privește necuprinsul orizonturilor speranțelor din tine și înțelege deșertăciunea.

430. Deșertăciunea este amanta cunoașterii și zeița dorințelor noastre.

431. Suntem lacrima deșertăciunii ce se așterne pe obrazul timpului unei iubiri

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

care nu va putea înțelege niciodată de unde vine și unde va merge.

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE

SORIN CERIN – DEȘERTĂCIUNE